

ΕΤΟΣ 73ον

19 Ιανουαρίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (3738)

Η ΝΕΚΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

Ἡ ἐπικοινωνία τοῦ ἀποστόλου Παύλου μέ τοὺς Χριστιανοὺς τῶν Κολοσσῶν περιλαμβάνει σοφές παραινέσεις, ἀναφορικά μέ τή νέκρωση τῶν παθῶν καί τή ζημιὰ πού προκαλοῦν στήν πνευματική ζωή. Ὁ Παῦλος προτρέπει νά νεκρώσουν ὅ,τι τοὺς συνδέει μέ τή χοϊκή πραγματικότητα καί τό ἁμαρτωλό παρελθόν, πού ἐπιφέρει τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ καί τοὺς ἀπομακρύνει ἀπό τήν ὑγιή σχέση καί κοινωνία μαζί Του. Καταγράφει, μάλιστα, τά ἐμπόδια τῆς πνευματικῆς ζωῆς πού καθιστοῦν τόν ἄνθρωπο ἕρμαιο τῶν παθῶν καί τῶν ἐνστίκτων του καί τόν ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεό. Εἶναι ἡ πορνεία, ἡ ὀργή, ὁ θυμός, ἡ βλασφημία, τό ψεῦδος καί ἄλλες πνευματικές ἀσθένειες. Ἄς τίς δοῦμε ἀναλυτικότερα, γιά νά κατανοήσουμε τό μέγεθος τῆς καταστροφικῆς τους ἐνέργειας.

Ἀποφυγή τῆς πορνείας

Τό πάθος τῆς πορνείας συνιστᾶ εἰδωλολατρία, καθώς θεοποιεῖ τό σῶμα καί τά ἐνστικτά του, ὀδηγώντας τοὺς ἄνθρώπους σέ μία ἰδιότυπη αἰχμαλωσία. Ὁ ὄσιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος ὑποδεικνύει τόν τρόπο ἀπαλλαγῆς ἀπό τόν δαίμονα τῆς πορνείας: «Ἄν μᾶς ἐνοχλεῖ ἡ σαρκική ἐπιθυμία, ἄς σκύψουμε ἐπάνω στόν τάφο μας καί ἄς δοῦμε τά μυστήρια τῆς φύσεώς μας, τόν σκελετό, τά ἀπογυμνωμένα ἀπό τίς σάρκες κρανία καί τά ὑπόλοιπα ὀστά. Ἄφου τά δοῦμε, ἄς θεωρήσουμε ὅτι βλέπουμε σέ ἐκεῖνα τοὺς ἑαυτοὺς μας καί τότε ἄς σκεφθοῦμε πού πῆγε τό κάλλος τοῦ ἄνθους τῆς παρούσας ζωῆς, τό ὠραῖο χρῶμα στό πρόσωπο καί ἡ ὑπόλοιπη ὠραιότητα. Μέ αὐτή τή σκέψη θά σβῆσει ἡ φλόγα τῆς σαρκας» (Εὐεργετινός).

Ἀπομάκρυνση ἀπό τόν θυμό καί τή βλασφημία

Γιά τό πάθος τοῦ θυμοῦ καί τῆς ὀργῆς ὁ ἄββας Ἀγάθων ἔλεγε ὅτι «ἐκεῖνος πού ὀργίζεται εὐκόλα, καί νεκρό ἀκόμα ἂν ἀναστήσει, δέν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. γ' 4-11)

Ἡ ἀπέκδυση τοῦ παλαιοῦ ἑαυτοῦ

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. *Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἧς ἔργεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογία ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.*

εἶναι δεκτὸς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ». Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ ὁ εὐλογημένος θυμὸς, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ εὐεργετικά στὴν ἀνθρώπινη καρδιά. Γι' αὐτόν μιλάει ὁ ἅγιος Κασσιανὸς ὁ Ρωμαῖος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι «καὶ ὁ θυμὸς ἔχει κατασπαρεῖ μέσα μας γιὰ τὴ σωτηρία μας. Πότε, ὅμως; Γιὰ νὰ θυμώσουμε ἐναντίον τῆς κακίας καὶ ὄχι νὰ γινόμαστε θηρία ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων» (Φιλοκαλία).

Ἡ βλασφημία εἶναι ἰκανὴ νὰ μετατρέψῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ πλάσμα τοῦ Θεοῦ σὲ ἔρμαιο τοῦ διαβόλου. Τὸν κάνει σκληρόκαρδο, βδελυρό καὶ ἀκάθαρτο, ἐνῶ καὶ στοὺς οἰκείους του προκαλεῖ ἀπέχθεια καὶ ἀποτροπασμό. Κι ἂν ἡ βλασφημία πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας ἔχει αὐτὲς τίς τραγικὲς συνέπειες, ἡ βλασφημία πρὸς τὸν Θεὸ συνιστᾷ βαρυτάτη ἐκτροπή, πού ὁδηγεῖ σὲ διακοπὴ τῆς κοινωνίας μαζί Του. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναλύει τὴ διαφορὰ: «Ἄν ὁποῖος βρίζει τὸν βασιλιά δέχεται σκληρὴ τιμωρία, λόγῳ τοῦ ἀξιώματος τοῦ προσώπου, ὁποῖος βρίζει τὸν Θεὸ γιὰ πόσα ἁμαρτήματα εἶναι ὑπεύθυνος; Τὰ ἴδια ἁμαρτήματα μπορεῖ νὰ κάνουμε στὸν Θεό, σὰν κι αὐτὰ πού κάνουμε στοὺς ἀνθρώπους. Ἡ βαρυτότητα, ὅμως, δέν εἶναι ἡ ἴδια. Ὅση διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τόση διαφορὰ ὑπάρχει καὶ στὰ ἁμαρτήματα πού γίνονται κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ τῶν ἀνθρώπων».

Ἀποφυγὴ τοῦ ψεύδους

Ἡ ἐπόμενη πνευματικὴ ἀσθένεια εἶναι τὸ ψεῦδος. Ὁ ἀββᾶς Δωρόθεος ταυτίζει τὸ ψεῦδος μὲ τὸν διάβολο καὶ ἐπισημαίνει: «Χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ καὶ ἀγρυπνὴ φροντίδα, γιὰ νὰ μὴ μᾶς ξεγελάει τὸ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθεῖ πάλι, κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία, τότε καὶ ἐσεῖς θά φανερωθεῖτε δοξασμένοι μαζί μ' αὐτόν. Λοιπόν, νεκρώσατε τὰ μέλη σας, πού ρέπουν πρὸς τὰ γήινα, δηλαδή πρὸς τὴν πορνεία, τὴν ἠδικὴ ἀκαθαρσία, τὸ πάθος, τὴν κακὴ ἐπιθυμία καὶ τὴν πλεονεξία, πού εἶναι εἰδωλολατρία, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω σ' ὅσους ἀπειθοῦν συστηματικὰ στό θῆλυμά του, καὶ τὰ ὁποῖα γήινα διαπράττατε καὶ ἐσεῖς στό παρελθόν, ὅταν ζούσατε ἀνάμεσα στοὺς ἀπειθεῖς. Τώρα ὅμως, ἀποβάλλετε τα καὶ ἐσεῖς ὅλα, τὴν ὀργή, τὸν θυμό, τὴν κακία, τὴ βλασφημία, τὴν αἰσχρολογία τοῦ στόματός σας. Νά μὴν ψεύδεστε ὁ ἓνας στὸν ἄλλον, ἀφοῦ ἔχετε ἤδη βγάλει ἀπὸ ἐπάνω σας τὸν παλαιό σας ἑαυτὸ μέ τίς πράξεις του καὶ ἔχετε φορέσει τὸν καινούργιο, πού ἀνανεώνεται διαρκῶς, ὥστε νά φθάσει στὴν πλήρη γνώση τοῦ Δημιουργοῦ του καὶ ν' ἀποτελεῖ εἰκόνα του, δηλαδή σέ κατάσταση ὅπου δέν ὑπάρχει πλέον διάκριση ἀνάμεσα σέ Ἑλληνα καὶ Ἰουδαῖο, σέ περιτμημένους καὶ ἀπερίτμητους, σέ βαρβάρους, σέ Σκύδες, σέ δούλους καὶ σέ ἐλευθέρους, ἀλλὰ ὁ Χριστός εἶναι ὅλα καὶ μέσα σ' ὅλα.

*(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση
τὸ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

ψέμα. Γιατί κανένας ἀπὸ αὐτοὺς πού λένε ψέματα δέν ἐνώθηκε μέ τὸν Θεό. Τὸ ψέμα δέν ἔχει καμία σχέση μέ τὸν Θεό. Γιατί εἶναι γραμμένο ὅτι “τὸ ψέμα πηγάζει ἀπὸ τὸν πονηρό καὶ ὅτι ὁ διάβολος εἶναι πατέρας τοῦ ψεύδους”. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Θεός, γιατί αὐτός λέει “Ἐγὼ εἰμί ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ”. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ἀπὸ Ποιὸν χωριζόμαστε καὶ μέ ποιὸν δενόμαστε μέ τὸ ψέμα; Εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι δενόμαστε μέ τὸν διάβολο» (“Ἔργα ἀσκητικά).

Εἶναι καλὸ, οἱ παραινέσεις τοῦ Ἀποστόλου νά γίνουν ἀφορμὴ αὐτοκριτικῆς, ὥστε, υἱοθετώντας τὴ χρηστότητα, τὴν ταπεινοφροσύνη, τὴν πραότητα καὶ τὴ μακροθυμία, νά καταστοῦμε «ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι». Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

(Α' ἔκδ., σῆμα 12,5x17,5 ἑκατ., σελ. 320)

Πολυτελής, εὐχρηστὴ ἔκδοση πού περιέχει σέ ἐπιμελημένη μορφή τὸ κείμενο τοῦ ἱεροῦ Ψαλτηρίου κατὰ τὴ μετάφραση τῶν Ἑβδομήκοντα (Ο΄) καὶ ἀπευθύνεται σέ κάθε Χριστιανό, ὁ ὁποῖος θά καρπωθεῖ μεγάλη ὠφέλεια καὶ πολλή παρηγορία ἀπὸ τὸν ἀστείρευτο πλοῦτο τῶν Ψαλμῶν.

19 Ιανουαρίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ
Μακαρίου ὀσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ.
Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ, Μακαρίου ὀσίου ἱεροδιακόνου τοῦ Πατμίου.
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστ.: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγ.: Λουκ. ιζ΄ 12-19.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Ιανουαρίου, ΙΕ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Δ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΨΗΦΙΔΩΤΟΥ ΣΤΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

Τά ἀνά τήν οἰκουμένη ἐντοίχια χριστιανικά ψηφιδωτά
καί οἱ ναοί πού τά ἀποθησαυρίζουν
(Α΄ ἔκδ., σῆμα 24x28 ἑκατ., σελ. 720)

Ἐνα μνημειῶδες ἔργο, ἓνα μοναδικό πανόραμα τῆς τέχνης τοῦ ψηφιδωτοῦ, ὅπως αὐτή ἐνυλώνεται καί ἀποθησαυρίζεται στά ἀνά τόν κόσμο χριστιανικά μνημεῖα. Ἡ ἱστορία τῆς χριστιανικῆς ψηφιδογραφίας καταγράφεται ἀνά περιοδούς καί στή συνέχεια περιγράφονται ἀναλυτικά καί συστηματικά, μέ γλαφυρό τρόπο, τά σχετικά ἔργα τέχνης ἀνά τήν οἰκουμένη. Στό τέλος τῆς καλαισθητῆς ἔκδοσης παρατίθενται γλωσσάρι ἀρχιτεκτονικῶν ὄρων, κατάλογος εἰκόνων καί σχημάτων, καθὼς καί κατάλογος φωτογραφιῶν ἐπιμέτρου. Τόν συλλεκτικό τόμο προλογίζει ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος.

ΙΩΣΗΦ ΡΟΗΛΙΔΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ: ΠΥΡΟΒΑΤΩΝΤΑΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΔΙΑΚΕΚΑΥΜΕΝΕΣ ΖΩΝΕΣ (40+1 ΚΕΙΜΕΝΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ, ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ, ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΕΩΝ, ΝΑΟΔΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΥ) (Α΄ ἔκδ., σῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 376)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr